

За тези, които са пропуснали да се абонира за вестник

КВАНТОВ ПРЕХОД

Можете да го направите във всички пощенски клонове и станции на Български пощи. Вече може да се абонирате и онлайн на адрес:

abo.bgpost.bg

до 26-о число на всеки месец.

Абонатите имат право на безплатна публикация, реклама и съобщение за наболели теми.

Каталожен номер 618.

За контакт: 0887/081 959

E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

www.kvantov-prehod.org

излиза 1 път в месеца

Раждането ни доближава до Рождеството

Безсмъртието е рождено право на човека

Раждането изразява еволюцията на човека, а Рождеството е знак за посветеност, според духовната наука. И двете са големи тайнства, които ни приближават към Божествения свят. В раждането, като закон на биологията, е вложена йерархията на възможностите, с които човекът търси своята божественост и става Единосъщчен със своя Бог. Доближава се до Рождеството.

А това може да става ежедневно. Не просто да се родиш веднъж, а многократно да се новораждаш в Духа. Да се прераждаш в твоето тяло, в твоя свят. Вече дори науката, квантовата теория, а не само религията, заговориха за духовното и физическото безсмъртие на човека като негово рождено право. Защото човекът е сътворен по образ и подобие на Бога. Надарен е с огромна сила, мощ, за да бъде сътворец на Твореца. И като живее, чувства, мисли, действа в съответствие с Божиите закони, да живее в Неговата Светлина, в Неговата Мъдрина.

Затова, нека се изпълним с това осъзнаване, с вярата, че можем да влезем в Живота и Светлината.

И ведно с нашия Господ Исус Христос да да прославим Единението между Твореца и Неговото творение. Да се потопим в чудото на това празнично Единение!

Лиана Фероли

Господи, благодаря ти, че когато всички ме оставят, ти не ме оставяш.

Господи, благодаря ти, че когато всички ме обичат, ти не ме обичаш.

Господи, благодаря ти, че когато всички ме намразват, ти не ме намразваш.

Господи, благодаря ти, че когато много се забравям, ти не ми прощаваш.

Господи, благодаря ти, че когато много си поискам, ти не ми го даваш.

Господи, благодаря ти, че когато съм надменен, ти не ме познаваш.

Господи, благодаря ти, че когато с мене никои не говори, ти насън ми шепнеш.

Господи, благодаря ти, че когато много се раздавам, ти не ми се сърдиш.

Господи, благодаря ти, че когато, и за Теб се взимам, ти ми се усмихваш.

Господи, благодаря ти, че когато за човек не ставам, ти във мене вярваш.

Господи, благодаря ти за това, което имам. И прости ми, че не мога всичко да ти върна.

Господи, благодаря Ти!

ИЛЯ ВЕЛЧЕВ

"Българите

На стр. 2

такива, каквито са"

Наследената от

нас Светлина

На стр. 3

ражда светлина

"Ако някой не

На стр. 4

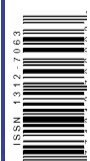
познава нещо,

той лесно става

негов противник"

Честита 2016 година!

618

В каталога на РП нашият номер е

„Българите такива, каквито са“

или каква е официалната политика на Англия по българския въпрос от средата на XIX век до Съединението

Никола Филипов, Лондон

Като изписах в Гугъл заглавието на книгата ми „Българите из Лондон“, издадена на английски език, между появилите се страници с линкове случайно открих неизвестно английско издание със заглавие „Българите такива, каквито са“. То е отпечатано в Лондон през септември 1885 г. от една британска патриотична организация.

Естествено, заглавието ме заинтригува и отидох в библиотеката да си я поръчам за прочит. Там след няколко минути боравене с компютъра ме информираха, че от тази книга са запазени всичко на всичко четири екземпляра в четири научни библиотеки. И единственият вариант е да отида в отдела за редки книги в най-голямата библиотека в света – Британската, съхраняваща общо 170 милиона единици.

Аз съм клиент на тази библиотека, български вестници публикуваха моя статия за изложбата ѝ, в която са представени три средновековни български четвороевангелия.

Заявих книгата и зачаках – според действащата в институцията наредба трябваше да ми я доставят до три дни. След седмица обаче изданието все още го нямаше и служителят предположи, че се ползва някъде от научни работници.

Ангажирах за издирването му една българка, работеща в тази библиотека. Учудването ни бе голямо, че в течение на месец и тя не можа да го открие. След като още два-три пъти давам поръчки за книгата и след почти тримесечно чакане, най-после получих имейл, че тя е доставена в читалнята за редки екземпляри.

В тази библиотека се влиза като в самолет – проверки и сканирания още на входа. В читалнята следват още проверки и те следят няколко наблюдатели. А погледът ми установи, че и всяко читателско място се записва от видеокамерите, предаващи от три-четири различни ъгъла на наблюдение. Можеш да внесеш само молив и бели листове, нищо друго!

Още като прелистих първите страници, разбрах, че книгата е уникална.

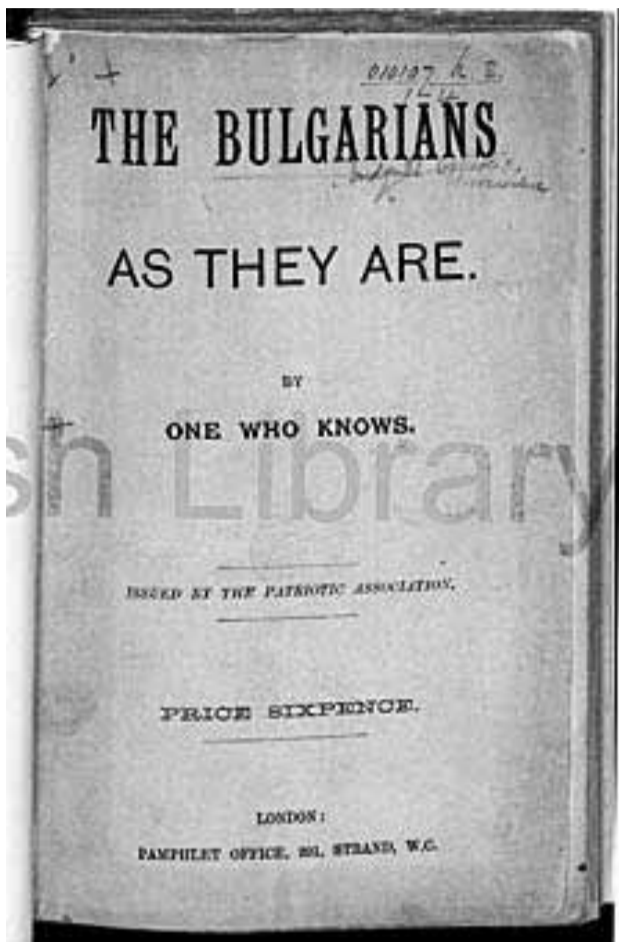
Вече бях проверил, че в България никой не знае за съществуването ѝ. Осведомих се, че след като от библиотеката са ми я доставили, могат да я задържат в читалнята цял месец. Вероятно затова съм чакал реда си два-три месеца – явно някой е правил проучвания какви сме ние, българите, тъй като събитията се разиграваха по времето, когато в Обединеното кралство се провеждаше широка медийна кампания срещу идването на още наши сънародници там.

Аз обаче помолих за копие. Информираха ме, че повечето редки книги са забранени за копиране. На следващия ден с радост научих, че въпросното издание не влизало в забранителния списък. Но можело да ползвам копието само за свои изследвания, без да го размножавам повече, за което подписах и съответната декларация. Платих предварително сума, десетина пъти по-висока от обичайно копиране, и получих електронно копие, на което на всяка страница е поставен воден знак с думите „Британска библиотека“.

Въпреки декларацията обаче, принтирах предоставеното ми фотокопие в три екземпляра, два от които дарих съответно на Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ в София и на Пловдивската библиотека „Иван Вазов“, а третото си оставих за мен.

Читателят сигурно се пита с какво е толкова интересна тази книга и какво пише за българите там?!

Оказа се, че изданието е отпечатано в огромен тираж само седмица след съединението

на Княжество България с Източна Румелия и целта му е била да информира, или ако искаме да бъдем по-точни – да дезинформира, населението и го подготви психологически за евентуална нова „Кримска война“ (цяла Европа срещу Русия). Макар че е издадено от патриотична организация, то отразява официалната политика на Англия по българския въпрос от средата на XIX век до Съединението. Включвано е сетне и в сборник от важни за английската политика документи.

Тази книга най-после ми обясни защо Русия е изтеглила офицерския си състав от българската армия при обявяване на Сръбско-българската война. Съединението на Княжество България с Източна Румелия е предизвикало огромна тревога в Британската империя. Както винаги, вдигнал се шум, че и то е дело на руския царски двор, който постепенно се стреми да постигне Санстефанска България с излаз на Егея.

Първата страница на книгата започва с едно огромно заглавие: „Истината за Източна Румелия“ (!?!). И първото изречение гласи, че „революцията в Източна Румелия“ (т. е. Съединението) застрашително подновява целия Източен въпрос!

Внушава се, че към коренното гръцко население между VI до XV век по тези земи се заселили някои варварски племена, между които и диваците – българи. Тия дивашки племена взаимно се изстребвали, докато през XIV и XV век дошли турците и въдворили ред и порядък в региона.

Подчертава се също, че турците са добре управляваща раса, но направили голяма грешка, че не форсирали потурчването на завареното местно население. Вследствие на това, през последния XIX век руски емисари развили сепаратистко движение сред родствените им славяно-българи, организирали и въстание, докато накрая след брутална война им създали и държава.

Интересна е пропагандната лъжа, твърдяща, че под покровителството на генерал Гурко диваците българи изклали, избесили и живи изгорили над един милион гърци и турци, за да може да добият

превес по тези земи.

„В края на войната Русия се опита да изгради една Велика България...“ – пише в книжката. Но Англия не позволила, защото „Гърция има законното основание да наследи турската власт южно от Стара планина“. Междувпрочем в южната ни съседка и досега смятат, че Източна Румелия е била втора гръцка държава и на територията ѝ и днес съществуват клубове „Източна Румелия“, на чиито стени е окачена „нейната“ карта.

„Тук жизнено най-важният въпрос е да не се допусне Русия да стъпи в Константинопол. Англия много добре знае това. Неслучайно похарчихме 100 милиона лири и 50 000 човешки живота през 1854 г. (в Кримската война, б. а.), за да я спрем!“ – се изтъква още по страниците на любопитното издание.

Тук искам да допълня, че в много английски източници пише, че ако не е била намесата на Англия в Кримската война, Русия щяла да освободи България още тогава – четвърт век по-рано. В Добруджа се били разположили превантивно английски войски, край Варна били изградени военнополови болници.

Цялата въпросна английска книга „Българите такива, каквито са“ възхвалява гърци и

турци и внушава, че „ако се налага някой да измести турците между Стара планина и Егейско море – то това трябва да са гърците и в никакъв случай българите!“ „Гърците са наши приятели и по инстинкт, и по традиция, и по интереси!“ – твърди книжлето.

А ето и още един цитат от него: „Гърците са много по-висша раса в сравнение с българите и ще третират по-справедливо мюсюлманите, отколкото тях!“.

Всеки знае как се третират мюсюлманите в днешна Гърция и как – в България! Само един факт бих споменал: докато у нас никнат като гъби нови и нови джамии, то в Гърция джамия може да се разруши (ако някъде е останала), но не и да се построи нова. А от личен опит знам, че там държавна работа на другояверци не дават и правата им са съвсем ограничени...

Едва по време на Балканските войни депутатите братя Чарлз и Ноел Бъкстон след продължителна обиколка, срещи и разговори с обикновени хора установяват истината и декларират в английския парламент, че на Балканите най-толерантни към другояверците и съседите си са българите, а не гърците.

Но ето че от споменатото вече прелюбопитно издание става ясно, че преди 130 години Великобритания е вдигнала в тревога целия Стар континент. В онези времена тя е най-мощната империя в света и като такава предупреждава Русия, че ако одобри това Съединение и остави руските офицери, то срещу нея ще воюва заедно цяла Европа. При опасността да се загуби дори допуснатото по размери Княжество България, какви други варианти са оставали на Русия, освен да изтегли офицерите си и да оголи войската ни срещу насъскваната Сърбия?

Героизмът на българските войници обаче, всеотдайността на капитаните и сержантите, ентузиазмът на целия народ от двете страни на Стара планина не остават скрити за многобройните кореспонденти и наблюдатели от цял свят. В крайна сметка Западна Европа се убеждава, че това Съединение не е дело на царските руски емисари, а стремеж за частично обединение на народа ни и го признава като свършен факт!

<http://www.desant.net/>

Наследената от нас Светлина ражда СВЕТЛИНА

СТРАНИЦА
НА ЛИЯНА
ФЕРОЛИ

Творецът, откривайки своята висша Същност, твори, създава светове вътре в себе си, в истинския – духовния свят. После идеите, образите му, песните, се материализират и във външния, физическия свят. Това е неговото действие, много по-реално от всяко друго. Библията го нарича създаване чрез непознаващото ограничения и тлен Слово.

Случайки себе си, творецът случва света. Но това се отнася до всеки един от нас, в този смисъл всички сме творци на своя живот. И ако всички случвахме тази част от нас, която е непобедима и безсмъртна, светът би изглеждал съвсем другояче. И всеки би отвалял "камъка", който затиска, пречува вътрешната му светлина, доброта и благодина.

Така както камъкът от гроба Господен бе отвален, защото животът, Духът, бе победил тленната материя, смъртта. Така отместеният камък се превърна в символ на възкръсването, на вечността... На събудените и посети отново духовни кълнове, които дават началото на още по-дъхави цветя, овошки, на всякакви нови поводи и причини за надежда, за оптимизъм...

Достатъчно е да взривим с духовната си сила, дори и това да стане с трус, този затулящ с апатия, инерция и страх проход към нашата истинска същност. За да се освободим от негативното си и разрушително въображение, рисуващо предимно кошмари, да излезем от своята втора природа, измислената от нас сенчеста страна, изпълнена

с много стари представи, със съмнение, неверие, обвързаност с преходното. Със самоубийствения нагон към смъртта. Със коварните възгледи за т.н. тъжен, обречен и безсмислен живот. И да осветим света със съдържащите се в нас светли пориви и възжеления.

Така както, подтикнат от своята истинска същност, може да го направи един поет само с едно кратко стихотворение от три куплета. Както го прави Петър Василев със своето "Наследство" (автор на текста на култовата песен на Диана експрес "Две праскови и две черешки" - бел. ред.)

НАДЕЖДАТА НИ Е В БОЖИЕТО НАСЛЕДИЕ

"един народ си тачи потеклото
и в огъня влиза – да се възвиси."
Петър Василев, "Глас"

**Интервю на Лияна
Фероли с писателя и
поета Петър Василев,
по повод новата му
книга "Наследство"**

- В новата си поетична книга, Петре, си поставил акцента върху завръщането към корените ни, само там ли можем да намерим утеха, надежда?

- След като няма много други места, къде да ги открием, изводът се налага от само себе си. В днешния свят по нова мярка, явно, възземаването ще дойде оттам. И дано генът на свободолюбието ни отново избухне със силата на героичното ни наследство.

- В "Наследство" си събрал и повечето от знаците си стихове. Така че още повече прозира изживяната от теб българска орис като лична съдба...

- Такава е ориста на поета, да я почувства като свой вътрешен плам, дори и като своя вина...

- Казваш в "Българската Коледа", че и празниците ни вече са други и не са така честити. Защо?

- Поради това, че и ние вече сме други, след толкова ядове, смут и печал. След толкова много разминавания между мечтаното и действителното.

- Дори ни се налага, както споменавах, да спасяваме обречените ни и гаснещи от безнадеждност болни деца с есемеси...

- Да, затова и в празничните дни, трябва да си казваме истината. Да останем будни за днешните събития, за днешния свят, който гъмжи от жертви и палачи...

- Страхуваш ли се още, че няма да ни бъде?

- Човек разбира, че колко-

Книгата "Наследство" на известния наш писател и поет Петър Василев бе представена в Общинска художествена галерия „Станка Димитрова“. Идеята за тази книга му дава разпаленият почитател на песента за двете праскови и две черешки – дисководецът Николай Иванов Колев от Стара Загора. Така съвсем естествено идва и заглавието на новата му книга от едноименното стихотворение, станало песенен хит, който звучи в българския ефир вече почти четири десетилетия. В "Наследство" Петър Василев остро повече за днешната ни драма, която няма свършек. Но иска да остави паметта за славното ни и заветно потекло, та да остане поне нещо нетленно и пощадено от днешното безпощадно време.

то повече животът напредва, той става все по-скъп. И че все повече си струва да бъде изживян. Пък колкото – толкова.

- Сигурно намира и някакви закономерности в случващото се?

- Да, започва да си мисли, че то не може да бъде случайно. Че, вероятно, Бог ни е пращал такива големи изпитания, за да се закалим и да устоим пред все по-ескалиращите безумства и бедствия. И за да можем така да оцелеем.

- Е, явно, болката отрязва...

- Явно и тя има своята роля, защото само прекрачилният отвъд нея, може да надкрати трудностите, да надмогне, да разбере съдобността на своята орис.

- А пък, ако намери сила и да запее, макар и с мъдра печал, ще стигне до заключението, че не е живял напразно, щом е оставил своя диря, щом е засял своите "две праскови и две черешки"...

- Точно така, та нали за това идваме на този свят, да оставим нещо свое и то да пребъде в нашите деца, в следващите поколения. Малко ми е чудно, че при толкова много хубави и дълги поеми, все ме свързват с най-късото ми стихотворение "Наследство". Ето какво прави добрия композитор /Митко Щерев, / и хубавата музика. Но това говори и за така нужния синтез между изкуствата, напоя, че в забързаното ни време краткостта на изказа все повече ще се цени.

- В съкровената си поетическа изповед виждаш, че

Наследство

Понеже се пилях насам натам,
все нещо като камък ми тежеше.
Но най-накрая се опомних сам.
Две праскови посях и две черешки.

И този камък рухна отведнъж.
Като взривен, каквото беше.
Сега съм друг, макар един и същ.
Две праскови посях и две черешки.

Какво ще ми говорите за тлен.
Щом този свят от пантивеката грешен.
Ще наследя от мене, подир мен,
две праскови посях и две черешки.

Българска Коледа

Наложихме я, дявол да ни вземе,
прочухме се – и вече сме доволни:
при толкова налични джигесми
сега ни дайте безнадеждно болни.
Ще ги спасим – каквото и да става –
и то с едни пикливи есемеси.
И то в една разкапана държава,
която няма хал да се намеси.
Ще ги спасим – решили сме го вече,
че то не се търпи такава рана:
деца да гаснат, до едно обречени...
Но първо да ги видим на екрана!
И вдън гърлата ни засядат буци.
И цяло Българско стои на тръни:
да стенеш ли, да стискаш ли юмруци,
или в земята черна да потънеш?
Ще ги спасим!...Такива сълзи лепнат
по скулите на клетите им майки,
че грехота е за едната лепта
човек да се озърта и помайва.
А във декември шества като бесен
и сякаш гузни съвести замита.
И целият гъмжи от есемеси...
Но тази Коледа не е честита!
Но тази Коледа е друга вече...
И всеки сам по себе си да съди,
но страшно е дори на Бъдни вечер
да те е страх, че няма да ни бъде.

във всяко нещо в живота
ни има предварителен про-
мисъл. Че то е нашият тест,
нашият изпит, с който да за-
служим по-хубавия свят...

- Да, защото само осъзнаването, покаянието водят

към изкупление. А още много дълго имаме да изкупваме голямото си безбожие. Затова, да наметнем овехтелите си дрешки и да тръгнем под мъдрия дъжд, та дано да измие всеобщия позор...

Статуя на Лъва Аллат, град Палмирия, Сирия

“Ако някой не познава нещо, той лесно става негов противник”

Али ибн Абу Талибу

Изтокът – е земя, която грижливо пази безценното наследство на предците. Този невероятен свят с право се счита за люлката на нашата цивилизация. В течение на много векове мъдреците на Изтока пазели и предавали уникални знания, върху които се основава и съвременната наука. Някои творби на майсторите от Изтока и до днешен ден не са разгадани от изследователите, защото за вникването в същността на древните знания и използването им за благо на обществото е необходим съвършено друг подход към обекта на изследване, различен от потребителския начин на мислене. И най-главното – тези знания показват посоката за самостоятелния духовен растеж на всеки един човек.

За последните десетки, дори стотици години, жителите на Земята наблюдават доста напрегнатата ситуация в Близкия Изток. Официалните причини относно ситуацията са известни на мнозина. Но на любознателния човек му е достатъчно да се разрови и разбере, че причините са само прикритие за доста по-глобални цели. Тези цели засягат, както всеки един човек отделно, така и цялата цивилизация като цяло.

Какво се скрива с протичащите събития в Сирия?

Това може да се разбере, когато се изучи въпросът за методичното унищожаване на древните артефакти, а също така и историческите сведения за териториите, където са забранени археологическите проучвания или са недостъпни поради непрекъснатите военни конфликти. На кого и защо пречат тези археологически находки?

Започвайки от есента на 2015 година, в района на Палмирия се наблюдава активна фаза на военни действия, в резултат на които за половин година са разрушени множество статуи, мавзолеи, манастири, храмът Баалшамин, триумфалната арка, колони, погребални кули, а също така и статуята на Лъва Аллат. Ще отбележим, че перлата на античната цивилизация – град Палмирия, е обявен за обект от световното наследство на ЮНЕСКО, единият от шестте намиращи се в Сирия.

Древната статуя Лъва Аллат била намерена от полски археолози през 1977 година. Тя била съставена от различни каменни блокове, използвани във фундамента на храма на древно-арабската богиня Аллат. Благодарение на труда на археолозите статуята била възстановена в първоначалния си вид. Височината ѝ е 3,5 м, теглото – 15 тона. Един от елементите на статуята се явява газелата. Предполага се, че тя олицетворява „нежните и любящите черти на Аллат“, а Лъвът я пазел. Самата богиня често била изобразявана заедно с образа на Лъва. На лявата лапа на Лъва археолозите открили след-

Защо унищожават древните артефакти в Палмирия, Сирия

ния надпис: „Аллат ще благослови всеки, който не пролее кръв в светилището“. Струва си да се отбележи, че при древните араби, а също така и шумерите, богиня Аллат била изключително популярна. Най-известните храмове, посветени на богинята, се намират в Палмирия, Ат-Таиф, долината Леджа (Синай). Любопитен е и фактът, според дошлите до нас исторически сведения, че идолът на богиня Аллат в Ат-Таиф бил белият гранитен камък. А както е известно от съвременната енциклопедия на Изконните знания – книга „АллатРа“, Прамайката в древността била изначално изобразявана седяща в кубообразно положение.

Богиня Аллат и лъв

Кубът символизираше духовния свят, който човек може да достигне с помощта на божествената сила на женското начало (Аллат) и да промени качествено своята природа, превръщайки се в ново – Духовно Същество

Символът „АллатРа“ бил атрибут, като правило, на женските богини. Сред най-известните,

например е знакът на богиня Ал-Лат („Майка на боговете“), почитана от древните араби в доислямските времена. По това време над нея поставяли символично изображение на полумесец с рогата нагоре, обозначаващо връзката с духовния свят, и кръг (който хората са тълкували като Лунен символ). Самият полумесец понякога бил изобразяван със слънчеви лъчи като символ на динамиката, движението в духовна посока.

Богинята Аллат се почитала като божество на небето, дъжда и слънцето, което е много интересен факт, тъй като водата в много от древните култури олицетворявала Духовния свят, потапянето вътре в себе си. Слънцето често било сравнявано с душата. Интересен е и фактът, че много богини, надарени с функциите на Аллат, съгласно легендите и митовете, се считали повелителки на водите и били свързани с тях. Същото може да се каже и за богините на небесната среда.

Струва си да се отбележи и храмът Баалшамин. Интересно е, че един от символите на общосимитското божество Баал (бога на бурите, Владиката на Небесата), който бил почитан във Финикия, Палестина и Сирия бил знакът АллатРа.

Силата на Аллат и нейната роля в човешкия живот

Съвременните учени предполагат, че думата „Аллат“ произлиза от „илахат“ („богиня“) с определен акцент на „тази богиня“, „богиня по определение“ и се явява забраненото име на божеството. За скрепването на своите договори древните араби използвали клетвата: „Кълна се в солта, огъня и Ал-Лат, която е най-високо от всички“.

Ако се обърнем дори към достъпните на днешен ден източници от различните епохи, разделените географски една от друга култури, може да се види, че думата „Аллат“ носи в себе си дълбок смисъл, който може да се срещне в културите на много народи. В своето изконно зна-

чение Аллат – е съзидателната, твореща сила и „благодарение на Аллат всичко във Вселената се намира на своите места в абсолютен порядък“ (източник книга Сенсей 4). Тоест, благодарение на нея съществува материалният свят – светът на взаимните отражения, множеството псевдо копия или фрактали. Силата на Аллат произлиза от духовния свят и всеки жив човек е неин носител. Тя се явява ключът към истинския живот. Но ако човек дори не знае за своята духовна съставна и такава дума като „Аллат“, какво остава за същността, тогава той влага своето внимание или тоест силата на Аллат в това, в което е бил научен, това, което наблюдава в заобикалящия го свят, простиичко казано – подхранва системата на материалния разум. При това човекът за тази система се явява най-ценният енергиен ресурс, тъй като човешката

те източници. В своето време този въпрос силно заинтригувал група от научни дейци. Резултатът от изследванията на древните артефакти от тези хора и прилагането на получените знания на практика положили началото на новата фундаментална физика, с чиито основи може да се запознае всеки жител на планетата. За съвременния човек тези изследвания могат да изглеждат като фантастика, но както е известно, фактите са доста упорит аргумент.

Всички археологически находки, които толкова старателно се опитват да скрият от вниманието на световната общественост, се явяват свидетелство за това, че знанията на изконната физика, знанията за силата на Аллата и за възможността да се управлява септонното поле били изначално достъпни на хората. Но

човек не се избавя от своите лични страдания, породени и преумножени от системата. Но всичко ще се промени, ако хората започнат да се пробуждат духовно и със своите ежедневни действия да променят както себе си, така и заобикалящия ги свят в посока духовно-нравственото развитие на обществото. Та нали вече са налични всички знания и възможности!

Какви знания крият в себе си древните постройки на Близкия Изток, щом с всички възможни средства се пречи за изучаването им? Според оценките на учените някои от паметниците на Древния Изток надвишават по възраст египетските пирамиди. Например старинните постройки в Сирия - на 90 км от Дамаск, (от 1979 година се намират в списъка на световното наследство на ЮНЕСКО), които се оценяват на възраст от 10 000 години, но вече от много време не са достъпни за изучаване. А колко още древни знания са скрити под недостъпните пясъци на пустинята?

Ако се вгледаме в събитията от последните векове, може да се види как се унищожава всичко, което е свързано дори само със споменаването на думата „Аллат“, какво остава за знака АллатРа. Въпреки това няма нищо тайно, което някога да не е станало явно. Въпросът е в това как обществото и всеки един човек ще възприемат получената информация, с каква доминация в съзнанието. Реално знанията, които се разкриват при многостранното изследване на древните артефакти подбуждат всеки, който се е докоснал до тях с отворено сърце, да излезе от властта на материалния разум и да постигне своята духовна свобода, независеща от политическата и жреческата власт.

Личност черпи своята сила от недрата на вечността – Душата.

Тъкмо за това днес, вследствие на унищожаването или изкривяването на Изконните знания, в това число и знанията за Аллат, наблюдаваме ескалация на напрежението в цялото общество, осмиване дори на самата мисъл за духовно освобождение на човека. Промяната е в ръцете на самите хора, каквото изберат, това и ще бъде.

Артефактите на древността – свидетели за знанията за смисъла на човешкия живот

Изучавайки древните находки, културните паметници, литературата и научните трактати на Изтока, става пределно ясно, че древните хора притежавали практическите знания за тази съзидателна сила. Те се стараели да предадат по най-различни начини тези знания на бъдещите поколения, в това число и увековечавайки ги върху вечния камък, чиито пример се явява Лъва Аллат. Реално темата за силата на Аллат е безкрайна.

В книгите на Анастасия Нових могат да бъдат намерени знанията за Аллата, които се явяват ключа за дешифрирането същността на древни-

най-главното е, че тези знания давали практическото разбиране за илюзорността на материалния свят и истинското предназначение на човека. Друг е въпросът, защо самото общество не се интересува от същността на случващите се наоколо събития, а се задоволява с информацията, поднасяна от медиите? Всеки от вас може да си отговори на този въпрос, ако понаблюдава за своите приоритети в живота.

Артефактите, свидетелстващи за това, че в древността, много преди съвременната цивилизация са съществували значително по-развити в технологично отношение човешки цивилизации, има предостатъчно и с всяка година тази колекция от „неудобни“ за системата факти се попълва с нови открития и находки от различни кътчета на света. Например, днес има неопровержими материални доказателства, че 140 милиона години назад съществувала високоразвита цивилизация, която по своето технологично ниво на развитие многократно превъзхождала нашата съвременна цивилизация. Но ще променят ли тези факти съдбата на днешната система на потребителското общество? Не, тъй като всичко ще завърши с банално потребителско любопитство от страна на „масите“ и желание на „върхушката“ да създаде нов инструмент на властта, плашило за подчинение на „масите“. И забележете, при това всеки един

инж. Ради ПАНAYОТОВ

А в споменатата книга на д-р Гълъбов "Окована свобода" на стр. 329 по този повод се цитира книгата на Владимир Криско "Тайните на психологическата война", в която е описан компютърният вирус V666, "който представя на екрана на монитора като 25-ти кадър специално подбрана цветова комбинация, потапяща човека в нещо като хипнотичен транс. Изображенията, които се възприемат на подсъзнателно ниво, имат за цел да предизвикат промени в сърдечната дейност и резки колебания в артериалното налягане, което от своя страна води до претоварване на съдовете в главния мозък. Според него "по данните на специално изследване за последните няколко години само в страните от ОНД от подобен вирус са отбелязани 46 смъртни случая на оператори, работещи в компютърни мрежи." . . . Криско отбелязва, че след края на войната в Персийския залив през 1991 г. в секретните лаборатории на Министерството на отбраната на САЩ започват секретни разработки за създаване на принципно нови оръжия, които да поразяват хората чрез мониторите на компютрите и телевизорите."

Е, не е ли всичко това само по-съвременна и технизирана форма на отколе практикуваните **бания, наричания, клетви, заклинания, табута?** Основната разлика обаче е **целта!**

А ето как са стояли нещата допреди няколко години. В книгата на Виктор Абрамов "Да. Путь встречи с учителями" (на стр. 70) четем: "През 1989 г. трима новосибирци (дадени са имената им; Р.П.) станаха първите руснаци, изучаващи основите на невро-лингвистичното програмиране при един от създателите на тази многообещаваща сфера на човешка дейност – самия Джон Гриндер (САЩ). През 1990 г. те предложиха основите на тази практика на първата, тогава още всесъзна, конференция по НЛП. . . . На мен с моите колеги на конференцията беше възложено да водя секцията по екология на културата. Въпросът стоеше така: "Кой ще поеме върху себе си отговорността за привнасяне на полудива територия на такава силно оръжие, като владееенето на езика?"

Изглежда такава "отговорност" (шефство) спрямо нас е поел проф. Ото Кронщайнер, но с обратната задача: една "образована територия" да се превърне в полудива. Няма значение дали той е наясно или не с резултите от своите действия; неговите знания и особено мотивите му със сигурност са съвсем различни от тези на неговите поръчители.

Нещата са стигнали до там, че вече са разкрити и механизмите за внушаване на мисли и от раз-

Опитът да бъде заменена кирилицата с латиница

Езикът и писмеността като обект и средство за психотронно въздействие

Невежество, престъпно съглашателство и продажност подпомагат противниците на българския дух

стояние – директно в съзнанието и подсъзнанието на хората, които се възприемат от потърпевшите като техни собствени. Данни по този въпрос могат да се намерят също достатъчно. Например, в книгата "Не умирай неук" – в документален разговор на авторката Лиана Антонова с проф. Орбецова. Става дума за мозъчни клетки с пирамидална форма, които изпълняват ролята на приемници и предаватели.

Съществуват сериозни подозрения, че такива въздействия са осъществявани и у нас нееднократно, например при подпалването на Партийния дом в 1990 г. и при така наречените януарски бунтове и погрома над Народното събрание през 1997 г.

Сведения за сериозни постижения в тези области се срещат и в книгата на Пламен Григоров и Красен Костов "Свърхчовекът и подземната академия на КГБ". Описан е проект, наречен ФОДУЛА и разработващ система от универсални знаци, позволяващи да се записват всички количествени и качествени характеристики на материята и енергията, а така също и тяхното преобразуване и използване. Заложена е основата на науката нексиология – наука за всеобщата комбинаторика и универсализация. Среща се и следният пасаж, с който цитираният Пьотр Гаряев сигурно е пределно наясно: "За мнозина обаче сигурно не е ясно какво е това ЗНАК . . . ЗНАК е функционална единица, пространствено, времево и бинарно ограничена, която съдържа цялостна информация за описаното явление, неговия произход, функционална диференцировка, клас, ниво на организация и т.н. Едновременно с това знакът съдържа информация и за възможни мани-

пулации, на които може да се подлага предметът на манипулация. В отделни случаи с проблема за манипулация на човешката психика се занимаваше и приложната област на нексиологията – система "МАРС-ФОДУЛА-III". Една от областите ѝ на приложение бяха психогенните мутации и проблемите по управление на схоластическите процеси (да превърнеш човека в мишка)."

Е, сега вече сигурно няма да е трудно да си отговорим на поставения по-горе с други думи въпрос: Какво ще стане, ако разстроите или манипулирате най-фините механизми на съзнанието и подсъзнанието на един човек, на група хора, на цял един народ? . . .

Един друг фактор за разстройващо "языкосмешение" са емигрантските вълни, които, ако се взрем по-внимателно, ще се убедим, че са целенасочени и организирани. Днес повече от 20 милиона души в света се намират в изгнание, като текучеството е повече от 50 %. **А е доказано, че 5 % чуждо население спрямо местното дава отражение върху езика на последното.** Така че наред с икономическите и социалните проблеми, напрежението и несигурността нарастват допълнително и вследствие такива "съпътстващи явления". Трябва ли тогава да бъдем благодарни на съдбата, че по време на Косовската криза не се оказахме съжителци с няколкостотин хиляди албанци?

Също така интересуваният се може да намери потвърждение, че според законите на хералдиката, семиотиката и номерологията страната ни наскоро прие **герб, отговарящ на васална държава без история и в него са закодирани десетки елементи за негативно подсъзнателно психологическо въздействие.** (Виж отново "АЗ-ът на българите".) Става ясно, че държави, които имат правилно оформени символи, благоденстват, и обратното. **Защо националните символи залягат дълбоко в съзнанието на всеки, а от там на подсъзнателно ниво се извършват редица процеси, като породената от това мисловна енергия образува един общ поток с неимоверна мощ. Такива мисловни потоци могат да бъдат насочвани за предизвикване на резонансни психо-физични явления, засягащи не само нашата планета и човечеството, но даващи отражение и върху цялата Вселена.**

Едно от многото потвърждения за това ще открием в книгата на Виктор Абрамов "Да. Путь встречи с учителями" (стр. 5/6 и 120/123): "Младата наука на ХХ век – геохимията, пристъпва към своя звезден час – изпълнението на космогеохимическата задача: да се доведе до разбирането на хората фактът, че всеки от нас по 24 часа в денонощието "си играе" с невероятна сила – силата на собствените мисли. Основоположникът на тази наука – Владимир Иванович Вернадски, в началото на века е предвидил, че **човешката мисъл се явява геологически фактор, че мисълта на хората определя облика на нашия свят.**"

ЕКОСЕЛИЩЕ ВАСИЛ ЛЕВСКИ ПРЕДЛАГА

ПШЕНИЦА ОТ KHORASAN

Древната пшеница на фараоните открита в египетските пирамиди

Реколта 2015 г.

Пролетна култура (Дава най-добри резултати, ако се сади напролет!)

Пшеницата е произведена в екоселището от родови именния Васил Левски до село Славейково, община Елхово, област Ямбол. Не е третирана с химически препарати и торове. Земята, върху която е сята, беше целина - не е обработвана последните 25 години и не е натровена с пестициди и други химикали. Намира се в самите граници на еко селището от родови именния.

ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПШЕНИЦИТЕ

Един от предците на съвременната пшеница е **камутът (Пшеница от Khorasan)**. Той идва от Египет. („Камут” всъщност е древна египетска дума за „пшеница”). Зърната му са подобни на тези на пшеницата, но са по-големи. Отличава се с около 40% по-високо съдържание на протеини от пшеницата, по-богат е на витамини и минерали, лесносмилаем и с приятно сладък маслен вкус. За разлика от други зърнени храни той е с ниска степен на окисляване и запазва голяма част от високата си хранителна стойност дори и след смилане и обработка. Богат е на магнезий, калий, цинк, желязо, фосфор, селен, манагн, витамин В1 и В6, както и на витамин Е.

Камутът е дива пшеница, изключително лесна за отглеждане и непретенциозна по отношение на почвата, като може да вирее много добре дори върху бедни каменисти и ниско плодородни почви. Добивите от нея почти не се влияят от наторяването, което кара производителите да не използват изкуствени торове.

Тел. 0877 309 954; 0888 693359

(Продължава в следващия брой)

Този район, който сега е твърдо част от Гърция, някога е бил граничен... Той действително в ранно класическо време е бил зает от тракийски племена, варвари, които не са говорили гръцки език. Няма съмнение, че те наистина са говорили тракийски език, почти еднакъв с този, на който днес се говори в България...

Сър Колин Ренфрю, «Археология и език»

За бог Зевс – бог Живе, Орфей, пръстена от Езерово и античната българска книжнина

(От бр. 12/2015 г.)

2. Моят прочит на надписа от Езерово

Преди да представя на вниманието на читателите моя прочит на текста на надписа, искам да обърна внимание на една дребна, но съществена подробност от надписа, която може да бъде забелязана с невъоръжено око при някои от снимките на пръстена. Представям една такава снимка:

Ако се вгледаме по-внимателно в текста върху пръстена, ще забележим, че последната буква в третия ред не е буква А, както е прието да се счита, а по-скоро е Δ – „делта“, тъй като напречната чертица, съединяващата двете наклонени вертикални, се намира най-отдолу и съединява краищата на наклонените, а не ги пресича, по средата, както би трябвало да бъде, ако това беше А (сравни останалите букви А в същия надпис, присъстващи във всеки ред на надписа).

По такъв начин, надписът изглежда така:

ΡΟΛΙΣΤΕΝΕΑΣΝΕΡΕΝΕΑΤΙΛΕΑΝΗΣΚΟΔΡΑΙΕΑΔΟΜΕΑΝΤΙΛΕΙΥΠΤΑΜΙΝΕΡΑΙΝΑΤΑ

Разделям надписа на думи по следния начин:

ΡΟΛΙΣΤΕΝΕΑΣ ΝΕΡΕΝΕΑ ΤΙ ΛΕΑ ΝΗΣΚΟ ΔΡΑΙΕ Α ΔΟ ΜΕΑΝ ΤΙ ΛΕΙ Υ Π Τ Α Μ Ι Ν Ε Ρ Α Ι Ν Α Τ Α

Необходимы предварителни забележки:

1. Буквата **Ι** в надписа досега всички тълкуваха като Z („зета“). Според мен това е неправилно, тъй като графичното изображение **Ι** няма нищо общо със Z, а е знак за някакъв друг звук. Напълно е логично да се предположи, че буквеният знак **Ι** всъщност е буква за звук Ж. Като изхождаме от горе отбелязания факт, че тъй наречената гръцка азбука всъщност не е създавана за гръцкия език, а за езика на пелазгите (= пелагритите, пелгерите, българите), имаме основание да мислим, че в тази азбука е имало буква за звук Ж; тази буква гръците, които са взели азбуката от пеласгите, са премахнали, тъй като в гръцкия език звук Ж няма, съответно няма нужда и от буква за него. В анализирания надпис обаче текстът е написан на български език, съответно е използвана изконната буква за звук Ж.

2. Буквата Η в старогръцкия език служела за обозначаване на гласен звук Ъ, а в много случаи и на неударен гласен звук А. Близко е до ума, че и в древнобългарския език, на който е написан анализирания текст, тази буква е имала същото значение: в думата ΝΕΡΑ тя обозначава неударен звук А, съответно думата ще е била ΑΕΡΑ, аера, която дума е съхранена в старобългарския език във вид на аеръ (въздух), а в съвременните български диалекти тя е съхранена във формата „яра“ (въздух, мараня и др.)

3. В „гръцката“ – а всъщност пеласгийската, пратракийската, древнобългарската - азбука липсва отделна буква за тъй нареченото двойно (широко) Ε - чиято звукова стойност, между другото, и в съвременния румънски език, подобно на коментирания надпис, се обозначава със звукосъчетание ΕΑ). В по-късно създадената кирилица същата звукова стойност до XX век е обозначавана с буквата „ят“ - Ъ, ъ, а в съвременния български и руски езици с буква Я, сиреч ΕΑ=Я,

Като се вземат предвид:

а) обикновената практика на изпускане (синкопа, елизия) на неударени гласни между съгласните в старата писменост, а и в говоримата реч;

б) сливането на съседни еднакви или подобни гласни или съгласни звукове (включително и краесловния в предходната дума и началния в следходната) в един, когато се срещат един до друг в изречението (тъй наречената междусловна фонетика - фонетични закономерности на говоримата реч), сиреч в такива позиции А<АА, в случая ТА<ТАА<ТАЯ; съответно НЪСКОДРАЗЕ<НЪСКАОДРАЗЕ<НЪСКА О ДРАЗЕ, вариант: НЪСКОДРАЗЕ < НЪСКАОДДРАЗЕА < НЪСКА ОТ ДРАЗЕ, тогава в единия вариант надписът на кирилица би изглеждал по следния начин:

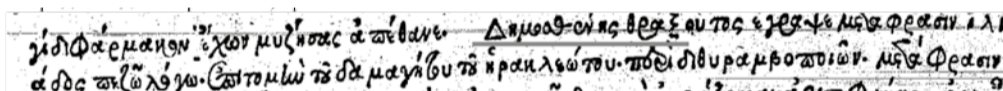
Ролистене, ас, нереня ти, летя нъск(а)²³ о драже, а до меан ти лежи по та(а) ми яра жълта,

а във втория вариант:

Ролистене! Аз, нереня ти, летя нъск(а) о(т) драже, а до меан ти лежи(=легни) по та(я) ми ъера<аера>яра жълта

Тълкуване: РОЛИСТЕНЕ

Ролистен е лично име мъжко. Жената на Ролистен ще е поръчала надписа, и текстът започва с обръщение към него: Ролистене! Името, според акад. Владимир Георгиев (вж. цитата на Георгиев по-горе), а също и акад. Димитър Дечев, и др. лингвисти, е двусловно (впрочем не е изключено и да са две имена: Роли Стен, тоест Стен Ролев, или обратното - Рольо Стенев), от него лесно се отделя съставката **-стен**, ср. имена на „траките“: Антистен, Демо-стен, съответно Роли-стен (Дечев и Георгиев дават още примери с тракийски имена Роли-гера и Стене-корта). Антистен Фригиецът е ученик на Сократ, и е основател на философската школа на киниците. Демостен Тракът според Свидас е граматик, ср.

В превод на български: Демостен Тракът, който написа коментар към Илиада...

В превод на български: Демостен Тракът, който написа коментар към Илиада...

Изглежда съставката **-стен** има тракийски произход (щом като се съдържа в личните имена на траки и фриги (фръги, също тракийско племе); според мен тя възхожда към племенното име на траките **асту**. Че едно племенно име може да стане и лично име, е съвсем естествено - всъщност според мен именно такъв е произходът на най-старите лични имена. Когато представител или представителка на едно племе по някаква причина се озовава сред представители на друго племе или на други племена и народи, съвсем естествено е да го (респективно да я) наричат по името на племето, от което произхожда. Например, Херодот съобщава, че най-разпространени имена на роби в Атина са били Дака и Гета (Дакът, Гетът - дака и гета са всъщност говорими форми на членуваното дак, респективно

гет). Името **Стен** ще се е образувало от етнонима **асту** (ед. ч. м.р. астий (ср. «тракийско» лично име **Астий**); ж.р. **аста**, (ср. бълг. женски имена **Аста**, **Аставка** и **Астя**) с добавяне на наставката **-ан**: **асту -астуани**, по модела **аси - асиани** (жители на Азия, или Асия - ср. бълг. имена **Асиан**, **Асияна**, **Асянка**, **Асян** - XV, а защо не и **Асен!**, а също и фамилните имена Азианов Азянов и др.), ср. Стефан Византийски:

Καὶ Ἀσίας. Τὸ Ἰ Ἀσιανός, ὡς Στραβῶν δεκῆται. Ἡν δὲ ἐμπέριον κρινόντων τῶν Ἀσιανῶν, καὶ τῶν Εὐρωπαϊῶν, καὶ Νομάδων. Καὶ τὸ Ἰηλυκῶν, Ἀσιανή. Ἔτι καὶ Ἀσιανὴ πόλις Ἡλείας. Λέγεται καὶ Ἀσιὰ Ἰηλυκῶν. Ἔτι καὶ Ἀσία νῆσος Δι-

В превод на български: «Също са наричани и **асийци**, **асиади**. Както ги нарича Страбон в книга десета - **асиани**. ... Женски род: **асиана**. Има и град такъв, **Асиана**, в Елида. Наричани са също и **асиеи**.»

Наставката **-ан** според немския лингвист Август Фик не е гръцка (съгласен съм с него и ще добавя само, че тя е «тракийска», тоест българска, ср. **дебел – дебелан**, **мързел - мързелан** и пр., което е едно допълнително основание да се смята името за тракийско - НТ). От племенното име **астуан** (вариант: **остуан**) ще се е образувало лично име **Астуан**, **Остуан** (взаимозамяна на А с О по аналогия: тракийски град **Астак=Остак**, ср. българомакедонско фамилно име **Астак**ов, а също и **Астак**ов) - ср. бълг. фамилни имена **Астанидов**, **Остен**ов; след изпадане на началния неударен гласен (ср. племенно име **амарди=марди**, трак. лично име **Амадок=Мадок=Медок** и пр.) се образува името **Стуан** >**стеан**>**Стян** (бълг. имена **Стянка** - XII век, **Стянов**), и **Стен** (ср. бълг. имена **Стен**, **Стена**, **Стено** XVI, **Стеномир**, **Стенчо** 4/1924²⁴). Най-вероятно пък от **Стян**, след затвърдяване на съгласния звук Т, да са се образували

и многобройните и популярни сред българите имена с корен **стан**: **Стан** 192/1894, **Стан** X, **Стана** XII, **Станаил**, **Станай** XV, **Станач**, **Станача** XV, **Станаш**, **Станашко**, **Станая**, **Станджик**, **Станджиков**, **Стане**, **Станей**, **Станек**, **Станел**, **Станешо**, **Стани**, **Станини** и др.

²³ В скобите са сложени буквите за „изпуснатите“, „съкратените“, неизписаните, звукове

²⁴ Първото число с арабски цифри след името означава колко пъти е фиксирано името в ЕСГРАОН, второто число – след наклонената линия, означава годината, когато за пръв път е регистрирано името в гражданския регистър в съвременна България. Данните са взети от Честотно – етимологичния речник на личните имена в съвременната българска антропонимия на проф. Николай Ковачев. Числата след имената, записани с римски цифри, означават годината, когато името за пръв път е регистрирано в документи или други източници, и са взети от речника на имената „Български именник“ на Йордан Заимов.

(Продължава в следващия брой)

 <p>www.kvantov-prehod.org</p> <p>Проектант на символа на вестника художник-хералдик Христо Танев</p>	<p>Основател: акад. Атанас Панчев</p>		<p>Издателска къща «Новата цивилизация» ЕООД, София</p> <p>Първа Инвестиционна Банка АД, гр. София</p> <p>IBAN: BG13FINV91501016554266</p> <p>BIC KOD: FINVBG5F</p> <p>Отдел Разпространение и абонамент: 0888 69 33 59</p> <p>Атанас Ралчев Панчев (за пощенски услуги)</p>
	<p>Главен редактор Петър Петров</p> <p>Редакционен колектив: Желяз Христов Лиана Фероли</p> <p>Автор на главата на вестника: Галина Фероли</p>	<p>Адрес на редакцията: 1172 София жк „Дианабад“ ул. „Никола Габровски“ №1 Хотел „Диана-1“, ет. 6, ап. 62</p> <p>Тел.: (02) 962 16 85; (02) 962 16 86; (02) 962 16 87;</p> <p>e-mail: kvantov_prehod@dir.bg</p> <p>ISSN 1312-7063</p>	

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

ТРАКИЙСКА ГРОБНИЦА И СРЕДНОВЕКОВНА КРЕПОСТ КРАЙ СЕЛО МЕЗЕК

Тракийската куполна гробница край с. Мезек е тип „микенски градеж“ и е датирана от IV-III в. пр. Хр. През 1908 година жител на селото открил в насипа на могилата Мелтепе скулптура на глиган от бронз, която днес се намира в музея в Истанбул. Самата гробница е разкрита през 1931-ва година от местни жители и е обявена за паметник на културата. Проучвана е от Богдан Филев. Запазена е в оригинал. Гробницата е изградена от каменни блокове и е с дължина в диаметър 90 м. Състои се от дромос /коридор/, 2 предверия и кръгла погребална камера с каменен саркофаг и 2 урни.

Намерените предмети в тракийската гробница „Мезек“ са от злато, желязо, бронз и керамика. Днес се намират в музеите в гр. София и гр. Хасково. Сред изключителните артефакти са: голям брой на-

кити, съдове и бронзов свещник, украсен със статуя на танцуващ сатир. Открити са следи от 6 погребения, включително на жена.

Гробницата „Мезек“ е най-голямата и най-запазената от този архитектурен вид на Балканския полуостров. Обектът е социализиран с триизмерна анимация, холограми и фигури.

Крепостта „Мезек“ е от 11-12 в. и е построена по времето на византийския император Алексей I Комнин. Крепостта е голяма, четириъгълна, с 9 кули, като крепостната кула е била на три етажа с бойници отгоре.

Средновековната крепост „Мезек“ е внушителна. Разположена е между реките Марица и Арда, на връх Шейновец. Проучвана е от 1939 г., а в старите летописи се споменава като Неутзикон. Паметник на културата от нацио-

нално значение е. През 2012-2013 година е консервирана и реставрирана с финансови средства по ОП „Регионално развитие“ на Европейския съюз. Предлага на туристите съвременен атракцион с фигури, шатри, коне и игри.

Мариана Праматарова

Книгата *Каменният град* на Мариана Праматарова с отличие на Национален литературен конкурс

Първото издание на Националния литературен конкурс „Голямата книга на малкия град“ се проведе в гр. Бургас на 06.11.2015 г. и събра белетристи, поети и краеведи от всички краища на България. На официална церемония в Културен център „Морско казино“ бяха раздадени наградите на лауреатите, като преди това те бяха представени с мултимедия. Десетчленното жури обяви и обоснова избора си на номинираните книги. „Каменният град“ на Мариана Праматарова, Издателска къща „Новата цивилизация“, София, грабна наградата за синкретичност в книгата. Вълнуващо беше словото на доктората по философия Анета Дилова за книгата на Мариана Праматарова, което е публикувано в литературен вестник - специално издание на конкурса.

„Впечатляващи са разказите и публицистиката на Мариана Праматарова. Грабва те първото изречение от първия разказ. Стегнато, силно, заразяващо, без излишни увъртания и думи. В разказите се преливат импресия и експресия, неволно читателят става герой. Описанията са образни и точни. Всеки разказ ти внушава съпричастие - четеш, вълнуваш се, изработваш си позиция. В повествованието на авторката естествено се вплитат мисли на философи, писатели и мислители.

Всички герои са с ярки, запомнящи се образи, с точни характеристики. Това важи и за хората, и за одухотворения образ на бригантината, и за героите на „Агора в сегашно време“, и за човешката съвест.

В публицистиката, засягаща главно проблемите на домашното насилие, личи компетентният специалист, който поставя сериозни обществени проблеми, воюва за тяхното законово оформяне и спазване, остро критикува неработещите институции.

Чудесни са философските есеистични разсъждения за свободата, лабиринтът, огледалният образ, държавно-институционалното ниво - безличното и всесилно „То“. Браво на Мариана Праматарова!”

Книгата „Каменният град“ беше представена на читателите на 23.10.2015г. в Дом на писателя - Бургас, като част от афиша на Есенните литературни празници при голям интерес. Почитателите на Мариана Праматарова в гр. Смолян също имаха възможност да се запознаят с книгата и „Каменният град“.

Наградените на конкурса „Голямата книга на малкия град“ автори ще бъдат представени в Кембридж, творбите им ще бъдат преведени на френски език и публикувани в сборници.

Пожелаваме по пътен вятър на „Каменният град“ и много успехи на Мариана Праматарова!

ИК „НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ“ • НОВИ КНИГИ

Книгите могат да бъдат закупени от верига книжарници „Хеликон“, „Сиела“, „Колхида“, „Бард“, „Белканто“, „Нанси“, „Паола“, „Букспойнт“, „Български книжици“, „Нова епоха“, „Елрид“, „Книжарницата“ и „Малкият принц“, както и от книжните борси „Болид“ и „Искър“. Книгите можете да поръчате и в нашия интернет магазин: www.kvantov-prehod.org и да бъдат доставени с куриер на посочен от вас адрес.